

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Paroh: Pr. Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Coslujitor: Pr. Leonardo Ioan Atudorei

+40 747 580 111

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruivi.” (Romani 12, 12)

Anul V • Nr. 1 (119) • 21 ianuarie 2024

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Nu pleca urechea la bârfă și nu deschide gura ca să vorbești de rău

Sfântul Cuvios Maxim Mărturisitorul

„Dacă „cel ce grăiește de rău pe frate, ori judecă pe fratele său, grăiește de rău legea și judecă legea” (Iacov 4, 11), iar legea lui Hristos este dragostea, atunci clevetitorul cade din dragostea lui Hristos, făcându-se părtaș de veșnică milă. Să nu fie auzul tău ascultând cu dulceață limba clevetitorului, nici limba ta grăind ceva împotriva aproapelui în auzul iubitorului de defăimare, ca să nu cazi din dumnezeiasca dragoste și străin să te afli de viața veșnică.

Nu primi (în suflet) batjocura ce se aduce împotriva părintelui tău și nu-l invita la tine pe cel care îl necinstește pe dânsul, ca să nu Se mânie Domnul pentru lucrurile tale și să te piardă cu totul din pământul celor vii.

Astupă gura celui ce clevetește la urechea ta, ca să nu săvârșești împreună cu dânsul un îndoit păcat: pe tine obișnuindu-te în patimile ce duc la piere, și pe acela neoprindu-l de a fi împotriva aproapelui.”

Zaheu era mic de statură, dar „mai marele vameșilor”. Era plin de bani, dar gol sufletește și neimplinit. Avea o funcție importantă în oraș, dar îi lipsea ceva din moment ce căuta să-L vadă pe Iisus cu orice preț. S-a „urcat” într-un sicomor ca să-L vadă, dar, pentru a-L întâlni, a fost invitat să coboare. Pentru a-L primi pe Dumnezeu în casa sufletului nostru este nevoie să ne coborâm. Un om în genunchi înaintea icoanei Mântuitorului este mai mare decât oricare altul, spunea cineva.

– Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.

Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se.

De ce s-a bucurat Zaheu? Pentru că golul inimii lui, gol de o viață, s-a umplut. Nu l-a putut umple nici cu bani, nici cu slava lumii, nici cu puterea conferită de rangul social. Îmbogățindu-se cu prezența Mântuitorului în casa sa – singurul lucru care poate împlini umanul – Zaheu, bucurându-se, s-a hotărât să fie generos, să dăruiască.

– Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit.

Iar Mântuitorul la dărnicia sa răspunde:

– Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia,(...).

Zaheu s-a eliberat de sine pentru a se umple de Dumnezeu. Bani și funcția și numele îi deveniseră o pov-

Cnămpie din lumina sărbătorii Zaheu se eliberează

Arhimandritul Nicodim Petre

ară, ca multor oameni din zilele noastre. A renunțat la orgoliu și s-a suit în copac nu pentru a fi văzut, ci pentru a vedea, pentru a căuta o salvare din starea în care se afla. A fost sincer. Viața pe care o ducea nu era viața pe care, în adâncurile inimii lui, și-o dorea. Dacă am fi sinceri cu noi, mulți am recunoaște că viața pe care o trăim nu este viața pe care ne-o dorim. De ce oare? Zaheu a revenit cu picioarele pe pământ și, uitând de înălțimea lui, de rangul lui dar și de păcatele lui de vameș corupt, s-a grăbit să-L găzduiască pe Hristos. Uitând de el, ignorându-i pe cei ce murmurau că este un om păcătos, Zaheu este în stare să renunțe la tot pentru a nu-L pierde pe Dumnezeu, pentru a-L păstra aproape.

Astăzi trebuie să rămân în casa ta... astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia. Acestea sunt cuvintele care-i aduc adevărata înălțime și adevărata înălțare lui Zaheu.

Întrebare: de când nu ne-am mai împărtășit cu Hristos? De când nu ne-am mai coborât și de când nu am mai renunțat la noi pentru a-L primi în casă pe Cel ce ne spune, asemenea unui Cerșetor: Iată eu stau la ușă și bat?

Este bine să știm

Ce ai voie să faci duminică și în zi de sărbătoare?

Claudiu Balan | ortodoxiatinerilor.ro

Am auzit pe mulți întrebând ce e permis să faci duminică: Ai voie să speli? Să calci, să faci mâncare, să înveți, să faci cumpărături, să muncești, etc. Nu scrie nicăieri în Sfânta Scriptură în mod clar ce ai voie și ce nu, scrie doar astfel:

„Șase zile să lucrați, iar ziua a șaptea este ziua odihnei, adunare sfântă a Domnului: nici o muncă să nu faceți; aceasta este odihna Domnului în toate locuințele voastre.” (Levitic 23, 3)

În general noi oamenii ne amintim de Dumnezeu doar când avem probleme, când nimeni nu ne mai poate ajuta. Așa a fost din totdeauna, de mii de ani, de când am căzut în păcat, și Dumnezeu știe asta. Când totul merge bine uităm de Biserică, de rugăciune, de mărturisirea păcatelor, de iertare, spunem că n-avem timp, amănăm pe mâine, și tot așa. Facem păcate și ne îndreptăm, ne călcăm conștiința în picioare chiar dacă ne muștră când urmează să facem un păcat cât de mic. Astfel, prin indiferența noastră facem păcate din ce în ce mai mari, ne depărtăm de Dumnezeu, și ajungem să dăm de necazuri.

Pentru ca acest lucru să nu se întâmple Dumnezeu a hotărât în mod foarte înțelept să așeze **o zi din săptămână special pentru a întări această relație între El și noi**. Duminică este ziua în care omul se odihnește, se gândește la Dumnezeu și la viitorul lui. Această zi ne aduce aminte că avem un scop pentru care trăim aici pe pământ, că avem un Creator care ne iubește și este oricând dispus să ne ajute dacă-i cerem ajutorul.

Omul își câștigă pâinea în sudoarea frunții muncind, dar asta o face doar pentru că a păcătuit. Înainte de căderea în păcat, Adam și Eva aveau acces la toate bunătățile lumii fără să muncească, primind totul în dar de la Dumnezeu. Ca pedeapsă a neascultării omul trebuia, până la a doua venire a lui Hristos, să muncească pentru a trăi, că să conștientizeze

zeze greșeala pe care au făcut-o.

Duminică e zi de odihnă, ca să ne amintească nouă tuturor că va veni un moment când totul va lua sfârșit și nu vom mai fi nevoiți să muncim.

O zi din șapte ne aduce aminte că ne vom odihni veșnic. Nu cu viermii în pământ, ci în împărăția lui Dumnezeu alături de milioane și milioane de oameni. Nu în plictiseală și monotonie, ci în lumină și într-o continuă noutate. Iată ce frumos spune psalmistul David:

„Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul ți-a făcut ție bine.” (Psalmi 114, 7)

La a doua venire a lui Hristos pe pământ, cei care au ascultat de glasul lui Dumnezeu se vor întoarce într-o odihnă Lui, acolo unde totul este în dar, și unde nu mai trebuie să muncim pentru a obține ce vrem.

Duminică nu e ca o zi liberă dată de la servicii, în care faci ce vrei, ci e **o zi sfântă în care Iisus Hristos Mântuitorul lumii a înviat din morți**, ca împreună cu El să înviem și noi (și eu și familia mea, și prietenii, și colegii, și conașionarii mei, și toți oamenii de pe pământ, și cei vii și cei adormiți).

Duminică e **ziua în care ne adunăm toți în biserici**, nu ca la teatru, sau ca la mall, ci ca-n locul cel mai sfânt de pe pământ, pentru a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului și a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru toate, a-i cere să ne mântuiască pe toți, fiind foarte conștienți că fără ajutorul Lui nu puteam face nimic. Participările la Sfânta Liturghie în duminici și sărbători punctează credința noastră în viața veșnică, convingerea fermă că la un moment dat totul va lua sfârșit și va începe o nouă viață. Mergem duminică la Biserică pentru a ne reîntoarce acolo de unde am plecat: din raiul bucuriei, unde omul stătea față-n față cu Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu a poruncit ca duminică să fie zi de odihnă, atunci ce

putem face și ce nu putem, ce e păcat și ce nu?

Lucrurile sunt simple: **să nu faci duminică ceea ce ai fi putut face în timpul săptămânii**. Să-ți faci programul în așa fel încât duminică să o ai liberă, fără stresul grijilor zilnice.

Duminică și în sărbători:

- să mergi la biserică și să faci fapte bune,
- să vizitezi pe cei bolnavi,
- să cercetezi pe cei întemnițați,
- să faci milostenie celui sărac (să îmbraci pe cel gol, să adăpi pe cel sărac, să dai de mâncare celui flămând)
- să-ți vizitezi familia, prietenii și pe oamenii săraci,
- să citești din Biblie
- să citești din cărțile duhovnicești,
- să te rogi mai mult,
- să vorbești cu cei apropiați despre Dumnezeu și lucrarea Lui în viața voastră
- să te ferești mai cu ardoare de păcat.

Conștiința vă va muștra ca să înțelegeți ce e păcat și ce e bine de făcut duminică și în sărbători.

Dacă poți să speli, să calci, să faci curățenie de sâmbătă de ce să le lași pentru duminică? De ce să nu ascult de Dumnezeu, doar pentru că mi-e lene.

Experiența mea din copilărie mi-a arătat că Dumnezeu pedepsește uneori foarte aspru pe cei care muncesc în zi de sărbătoare. De ce pedepsește Dumnezeu necinstirea duminicii și a zilelor de sărbătoare? Pentru că **acela care uită de duminică uită și de Dumnezeu**, și cine uită de El trăiește în suferință în vecii vecilor.

Poate vi se pare un detaliu nesemnificativ, dar **cine este credincios în cele mici este și în cele mari**. Cine cinstește duminică, ține posturile de peste an, merge la Biserică, se roagă cum poate, acela va avea putere mai multă să iubească, să ierte și să fie sprijin celor din jur. Un astfel de om va vedea viața ca pe o continuă pregătire către împărăția cerurilor.